

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XXXVI. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1820_353A-txt-shoot-idm1147/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

jeg kan ei undlade her at seie Kamelbølsen, som et glædeligt Bærsel, til Digtets Historie, skjøndt jeg ligesaa lidt vilde indfalde den nærmere Efterretning deri, som Brud: Stykket i Sangen, for mit Elskan stadfæstes af uvilrige Med: Domsmand. Det Qvise herom maa man da søge paa vedkommende Sted i Oplysningen om Digtets Indhold, som var det andet Stykke jeg regnede til Indledningen.

Vel maa enten Digtet eller Oversættelsen være meget let, dersom en opmærksom Læser behøver min videre Veiledning, for at høre Rede i Hoved: Begivenheden, og historiske Oplysninger behøves der ikke til at fatte Bjovulfs romantiske Eventyr i Hjorte: Bor: gen og paa Ørne: Næs; men Digtet har, foruden sin eventyrlige, ogsaa en historisk Side, da der, som i Forbigaaende, falder mangt et Ord om oldnordiske Herre: Slægter, Skjoldunger nemlig, Hærd: linge, Skilfinge og Vægmundinger, ja endog et enkelt om de vidberømte Volsunger og de ubestemte Vilfinge. Fra denne Side gives der, netop for den opmærksomme Læser, meget Meer at spørge om, end jeg kan svare paa, og det er da min Skyldighed at meddele hvad jeg har fundet, paa Tilfaar, at Læseren for det Første tager dermed til Talle; ligesom jeg med Taknemmelighed skal modtage hvad nærmere Oplysning han til Gjengæld vil skænke mig.

Med Skjoldungernes Pris, og et Eagn om deres Stamsfader, begynder Digtet, og det maa vel Dan: nemænd lide, i det Mindste fristes jeg ikke til her at afølge fra den gamle Digtets Orden.

